

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 30Csp/308/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316222589
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina L'achová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:2316222589.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Martinou L'achovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, Bratislava, IČO 36 854 140, zast.: Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., so sídlom Prievozská 4/B, Bratislava, konajúca JUDr. Milanom Malatom, proti žalovanému: Q. X., T. X.X.XXXX, H. I. XXX, U.. Č.. Č. H. XX, o zaplatenie 1.659,42 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa na základe skutočností uvedených v žalobe zo dňa 14.12.2016 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.659,42 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania.

2. V žalobe tvrdil, že dňa 30.5.2013 vystavil žalovanému (na základe jeho žiadosti) oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte, ktorým došlo k uzatvoreniu Zmluvy o úvere k ČSOB Kreditnej karte, ktorej predmetom bol záväzok žalobcu poskytnúť za splnenia dohodnutých podmienok žalovanému peňažné prostriedky na čerpanie (úver) do výšky úverového limitu dohodnutého zmluvnými stranami na sumu 1.100,- eur a ktorou sa žalovaný zároveň zaviazal uhradiť žalobcovi dlžnú sumu, ktorú predstavuje zostatok čerpaného úveru, úroky a všetky príslušné poplatky (a ktorá sa zvyšuje o zostatok neuhradenej dlžnej sumy z predchádzajúceho obdobia) ku dňu uzávierky, najneskôr v deň splatnosti. Výška minimálnej splátky bola v zmysle VOP dohodnutá vo výške 5% z dlžnej sumy, minimálne však 16,60 eur. Žalobca bol oprávnený inkasovať príslušnú splátku z bežného účtu žalovaného a žalovaný bol povinný vytvárať ku dňu splatnosti dostatočné krytie peňažnými prostriedkami na svojom bežnom účte. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu, v dôsledku čoho žalobca určil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 22.11.2015. Zo zmluvy eviduje pohľadávku v sume 1.244,11 eur (istina 996,04 eur, úrok 33,91 eur ku dňu 22.11.2015, úrok 164,55 eur za obdobie od 23.11.2015 do 30.9.2016, úrok z omeškania 49,61 eur ku dňu 30.9.2016).

3. Ďalej tvrdil, že dňa 6.6.2013 vystavil žalovanému (na základe jeho žiadosti) oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania, ktorým došlo k uzatvoreniu Zmluvy o povolenom prečerpaní, na základe ktorej poskytol žalovanému povolené prečerpanie na bežnom účte do výšky limitu 500,- eur s tým, že v konkrétnom okamihu nikdy nie je možné prekročiť sumu úverového limitu. Nakoľko žalovaný nedodrжал dohodnuté zmluvné podmienky, žalobca ku dňu 31.12.2015 určil splatnosť úveru. Zo zmluvy o prečerpaní eviduje pohľadávku v sume 654,07 eur (istina 500,- eur, úrok 56,55 eur ku dňu 31.12.2015, úrok 74,21 eur za obdobie od 1.1.2016 do 30.9.2016, úrok z omeškania 23,23 eur ku dňu 30.9.2016).

4. Na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte zo dňa 30.5.2013, obchodné podmienky pre ČSOB kreditnú kartu, výzvu zo dňa 24.8.2015, oznámenie o predčasnej splatnosti úveru zo dňa 24.11.2015, oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 6.6.2013, obchodné podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu, výzvu zo dňa 16.9.2015, oznámenie o predčasnej splatnosti úveru zo dňa 1.1.2016 a tabuľky.

5. Pre nedostatok odôvodnenia žaloby súd žalobcu vyzval, aby preukázal celkovú výšku sumy, ktorú žalovaný čerpal z poskytnutého úveru k ČSOB kreditnej karte a titulom poskytnutého povoleného prečerpania a ktorú uhradil, a aby špecifikoval spôsob výpočtu úrokov (z akej sumy, za aké obdobie a v akej výške).

6. Žalobca na výzvu súdu v podaní zo dňa 18.12.2017 odkázal na prehľadovú tabuľku, ktorá zobrazuje nesplatenú istinu (čerpaný úverový limit) za jednotlivé obdobia, hodnotu výsledného úroku, resp. úroku z omeškania ako aj zmenu hodnoty celkového nároku žalobcu v čase. K špecifikácii spôsobu výpočtu úrokov opakovane uviedol len výšku úrokovej sadzby a obdobie úročenia a odkázal na stĺpec "zaplatené úroky z úveru", v ktorom je uvedená výška úhrad započítaných na zmluvný úrok za jednotlivé obdobia a stĺpec "dlh úroky z úveru", v ktorom je uvedená výška dlžných zmluvných úrokov za jednotlivé mesačné obdobia. Ďalej uviedol, že súčet všetkých čerpaní žalovaného z kreditnej karty predstavuje sumu 2.173,02 eur. Súčet všetkých úhrad predstavuje sumu 2.176,95 eur, z ktorej sumy započítal na istinu 1.176,98 eur, na úroky 417,37 eur, úroky z omeškania 4,60 eur a poplatky 578,- eur. Rozdiel vyčerpanej sumy a sumy zaplatenej istiny predstavuje sumu 996,04 eur. Súčet všetkých čerpaní žalovaného z povoleného prečerpania predstavuje sumu 15.417,57 eur. Súčet všetkých úhrad predstavuje sumu 15.139,23 eur, z ktorej sumy započítal na istinu 14.917,57 eur, na úroky 156,64 eur, úroky z omeškania 0,02 eur a poplatky 65,- eur. Rozdiel vyčerpanej sumy a sumy zaplatenej istiny predstavuje sumu 500,- eur. Zároveň predložil výpisy z účtov a odkázal na legendu k predmetným účtom.

7. Žalovaný sa k podanej žalobe a listinným dôkazom písomne nevyjadril

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených žalobcom, keď pojednával v súlade s ust. § 180 C.s.p. v neprítomnosti strán a právneho zástupcu žalobcu, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a zistil tento skutkový a právny stav:

9. Z oznámenia o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte zo dňa 30.5.2013 vyplýva, že na základe žiadosti žalovaného zo dňa 30.5.2013, v ktorej žiadal o poskytnutie úveru k ČSOB Kreditnej karte, mu žalobca poskytol úver výšky úverového limitu 1.100,- eur s možnosťou čerpania od 30.5.2013, čím došlo k uzatvoreniu Zmluvy o úvere k ČSOB kreditnej karte. Ku dňu otvorenia úverového účtu predstavuje výška úrokovej sadzby 18,9% ročne, debetnej úrokovej sadzby 30% ročne a výška sadzby úroku z omeškania je určená v Podmienkach a ku dňu podpisu je 5,5% ročne a žalobca je oprávnený ho meniť. Úroková sadzba je v tejto výške platná do doby, pokiaľ zmluvné strany nedohodnú inú sadzbu spôsobom podľa čl. VIII. bodu 10 Podmienok. RPMN predstavuje 20,94%, priemerná hodnota RPMN je 25,24% a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť predstavuje čiastku 1.210,06 eur. Dňom konečnej splatnosti úveru je v zmysle ustanovení Podmienok pre vydanie a používanie ČSOB Kreditnej karty posledný deň výpovednej lehoty. Žalobca súdu žiadosť žalovaného o poskytnutie úveru nepredložil.

10. Listom zo dňa 24.8.2015 žalobca oznámil žalovanému, že ku dňu 23.8.2015 dlh z omeškaných splátok predstavuje čiastku 110,22 eur vrátane príslušenstva a vyzval ho bezodkladne k úhrade. Zároveň ho upozornil, že v opačnom prípade bude úver vyhlásený za splatný s tým, že po vyhlásení úveru za splatný už nebude možné splácať úver v splátkach dohodnutých v zmluve a bude povinný uhradiť celý poskytnutý úver s príslušenstvom 1.102,37 eur, t. j. istinu, úrok z úveru, úrok z omeškania a poplatky. Doručenie listu žalobca nepreukázal.

11. Listom zo dňa 24.11.2015 žalobca oznámil žalovanému, že ku dňu 22.11.2015 zosplatnil úver k ČSOB kreditnej karte zo dňa 30.5.2013 a vyzval ho na zaplatenie dlhu v sume 1.027,52 eur. Doručenie listu žalobca nepreukázal.

12. Z oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 6.6.2013 vyplýva, že na základe žiadosti žalovaného o povolené prečerpanie zo dňa 29.5.2013, v ktorej žiadal o poskytnutie peňažných

prostriedkov formou povoleného prečerpania bežného účtu, mu žalobca schválil povolené prečerpanie jeho bežného účtu do výšky úverového limitu 500,- eur s možnosťou čerpania od 6.6.2013, čím došlo k uzatvoreniu Zmluvy o povolenom prečerpaní. Ku dňu otvorenia účtu povoleného prečerpania je výška úrokovej sadzby 18,90% ročne a sadzba úroku z omeškania je 5,5% ročne. Úroková sadzba je v tejto výške platná do doby, pokiaľ zmluvné strany nedohodnú inú sadzbu spôsobom podľa čl. III. Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu (ďalej OP), ktoré tvoria súčasť tejto zmluvy. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Dlžník je povinný úver splatiť kedykoľvek na požiadanie žalobcu.

13. Listom zo dňa 16.9.2015 žalobca oznámil žalovanému, že ku dňu 15.9.2015 dlh z omeškaných splátok predstavuje čiastku 31,49 eur vrátane príslušenstva a prípadného nepovoleného debetu na bežnom účte a vyzval ho bezodkladne k úhrade. Zároveň ho upozornil, že v opačnom prípade bude úver vyhlásený za splatný s tým, že po vyhlásení úveru za splatný už nebude možné splácať úver v splátkach dohodnutých v zmluve a bude povinný uhradiť celý poskytnutý úver s príslušenstvom 524,04 eur, t. j. istinu, úrok z úveru, úrok z omeškania a poplatky. Doručenie listu žalobca nepreukázal.

14. Listom zo dňa 1.1.2016 žalobca oznámil žalovanému, že ku dňu 31.12.2015 zosplatnil úver zo zmluvy o povolenom prečerpaní zo dňa 6.6.2013 a vyzval ho na zaplatenie dlhu v sume 557,24 eur. Doručenie listu žalobca nepreukázal.

15. Súd vec posúdil právne podľa nasledovných ustanovení:

Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 1 ods. 4 ZoSÚ na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

Podľa ust. § 1 ods. 6 ZoSÚ ak spotrebiteľ a veriteľ z dôvodu neplnenia záväzkov spotrebiteľa vyplývajúcich z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavru novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa odkladajú splátky alebo sa mení spôsob splácania a ktorej účelom je zabrániť prípadnému súdnemu konaniu o nárokoch veriteľa, pričom podmienky splácania vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú pre spotrebiteľa horšie ako podmienky splácania vyplývajúce z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vzťahujú sa na novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere ustanovenia § 1 až 3, § 4 ods. 5, § 5, § 6, § 8, § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až l) a o) a t), ods. 4 a 6 až 8, § 11, § 12, § 14, § 16, § 18 až 23 a § 25 až 27.

Podľa ust. § 2 písm. a), b), d) a e) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

Podľa ust. § 10 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,

c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. c) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1.

Podľa ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 132 ods. 1 a 2 C.s.p. v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

Podľa ust. § 150 ods. 1 C.s.p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

16. Základnou zákonnou povinnosťou žalobcu v civilnom sporovom konaní je opísať rozhodujúce skutočnosti svojho nároku (tzn. o čom a na akom základe má súd v spore rozhodnúť), ktoré následne vykonaním dokazovania dôkazmi označenými alebo predloženými žalobcom budú potvrdené alebo vyvrátené, keď v právnej úprave účinnej od 1.7.2016 zákonodarca výslovne uvádza, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 C.s.p.).

17. Hoci skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 C.s.p.), neznamená to, že tieto skutkové tvrdenia si má vyvodzovať súd z predložených listín, a rovnako to neznamená, že tieto skutkové tvrdenia by nemali byť dôkazmi preukázané.

18. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe, ale tiež vo vyjadrení žalovaného. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového stavu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je strana, ktorá nespĺnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom (v spojení s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť (aj po ich vykonaní a vyhodnotení) ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez ohľadu na procesné postavenie strany. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačne skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane sporu, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazná povinnosť, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

19. Žalobca odvodzuje svoje právo na žalovanú sumu, teda svoju pohľadávku, od zmluvného vzťahu so žalovaným. Týmto zmluvným vzťahom je úverový vzťah na základe zmluvy o úvere k ČSOB Kreditnej karte zo dňa 30.5.2013 a zmluvy o povolenom prečerpaní zo dňa 6.6.2013.

20. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluvy, ktoré boli medzi stranami konania uzatvorené, sú spotrebiteľské zmluvy v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť obsah vopred pripravených návrhov na uzatvorenie zmlúv. Zároveň ide (ako vyplýva z textu zmlúv) o spotrebiteľský úver poskytnutý formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie, preto je potrebné na predmetný zmluvný vzťah aplikovať ustanovenia z. č. 129/2010 Z. z. v rozsahu podľa ust. § 1 ods. 4..

21. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy je vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preto preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

22. Predmetné zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania neobsahujú výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť, ani právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, teda náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. w), § 10 ods. 1 písm. c) ZoSÚ. Sadzobník nebol súčasťou predmetných zmlúv (podľa textu zmlúv) a za súčasť nebol prehlásený ani v obchodných podmienkach. Odkaz na sadzobník poplatkov skrytý v obchodných podmienkach, ktorý navyše ani neprehlasuje sadzobník za súčasť zmluvy, nie je dostatočný, pretože ide o prejav obchodnej praxe, ktorá je spôsobilá uviesť spotrebiteľa do omylu o ekonomickej výhodnosti poskytnutého úveru a ovplyvniť jeho rozhodnutie vstúpiť do zmluvného vzťahu s dodávateľom. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. c) ZoSÚ by bolo potrebné poskytnuté spotrebiteľské úvery považovať za bezúročné a bez poplatkov.

23. Žalobca v spore tvrdil, že žalovaný čerpal peňažné prostriedky, pričom po ich vyčerpaní a čiastočnom platení časti dlžnej sumy nesplatil celkovo sumu 1.244,11 eur s príslušenstvom a sumu 654,07 eur s príslušenstvom. Zároveň však tvrdil aj to, že maximálny úverový limit bol dohodnutý vo výške 1.100,- eur, čo vyplýva zo zmluvy o úvere k ČSOB Kreditnej karte a vo výške 500,- eur, čo vyplýva zo zmluvy o povolenom prečerpaní. Tieto tvrdenia preukazoval listinnými dôkazmi, a to ním vyhotovenými tabuľkami na č. I. 26, 34 a výpisom z účtu na č. I. 56-71 spisu. Po posúdení týchto listinných dôkazov a po posúdení

všetkých vykonaných dôkazov súd konštatuje, že žalobca riadne nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že žalovaný čerpal peňažné prostriedky v určitej výške a ani to, akú čiastku z nej žalobcovi vrátil.

24. K tabuľkám na č. I. 26, 34 súd uvádza, že nejde o riadny dôkaz o vyššie uvedených tvrdeniach, nakoľko tento listinný dôkaz si vyhotovil samotný žalobca na účely tohto sporu na preukázanie jeho vlastného tvrdenia a ani z neho nevyplýva, kedy a akú sumu peňažných prostriedkov žalovaný v skutočnosti od žalobcu čerpal a kedy a akú sumu žalovaný uhradil.

25. K výpisom z účtov na č. I. 56-71 v spise súd uvádza, že ani tieto nie sú dôkazom preukazujúcim výšku pohľadávky žalobcu. Na rozdiel od tabuliek z č. I. 26, 34 by tento dôkaz mal preukazovať aj to kedy a koľko peňažných prostriedkov žalovaný v skutočnosti od žalobcu čerpal, avšak vzhľadom k jeho zneniu, ide o dôkaz nespôsobilý preukázať vyššie uvedené tvrdenia žalobcu. Ide o výpis s veľkým počtom nezrozumiteľných položiek, skratiek a kódov bez adekvátnych a logicky nadväzujúcich slovných spojení, pričom obsah tejto prílohy ako celku je súdu nezrozumiteľný a nejednoznačný. Je použité veľmi malé písmo, navyše obsahuje aj pojmy v cudzom jazyku. Zároveň z neho vyplýva, že na ľarchu účtu žalovaného boli účtované rôzne poplatky, úroky, bez ozrejmenia o aké úroky ide, v akej výške za aké obdobie a podľa čoho boli účtované. Nejde o riadny výpis z účtu, ktorý banky zasielajú svojim klientom, ale zrejme ide o interný technický výpis banky, ktorý je objektívne súdu nezrozumiteľný. Bližšie ho nezrejmil ani žalobca (jeho právny zástupca), ktorý vo svojom vyjadrení iba naň odkazuje.. Súdu nie je zrejme (a žalobca to žiadnym spôsobom neodôvodnil) z akého dôvodu žalobca, ktorý je bankou, nepreukázal čerpanie peňažných prostriedkov žalovaným štandardným výpisom z bežného účtu, či účtu ku kreditnej karte, ktorý je zasielaný jeho klientom.

26. Na základe žalobcom predložených dôkazov teda objektívne a pochybnosti nevzbudzujúcim spôsobom nie je možné zistiť to, aká suma peňažných prostriedkov bola žalovanému skutočne poskytnutá. V dôsledku vyššie uvedených skutočností je žaloba žalobcu v celom rozsahu nedôvodná.

27. K rovnakému záveru dospel v obdobnej veci žalobcu Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 6Co/589/2013 zo dňa 22.07.2014, ktorý v rámci odôvodnenia uviedol, že z ust. § 101 ods. 1 a § 120 ods. 1 O.s.p. vyplýva procesná povinnosť účastníka konania tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje právo alebo povinnosť protistrany a procesná povinnosť označiť dôkazy, ktorými chce preukázať pravdivosť ním tvrdených skutočností. Ide o základné povinnosti účastníka sporového konania. Dôkazné bremeno sa chápe v spojitosti s procesnou zodpovednosťou účastníka konania. Táto zodpovednosť sa prejaví v jeho procesnom neúspechu. Rozsah dôkazného bremena vyplýva z hmotného práva z príslušnej hmotnoprávnej normy. V zásade platí, že dôkazné bremeno má ten, komu je podľa hmotného práva na prospech existencia určitej skutočnosti. Samotná skutočnosť uzatvorenia zmluvy o bežnom účte, ktorá odporkyni umožňovala čerpať aj finančné prostriedky z tzv. kontokorentného úveru, totiž nepreukazuje, že táto skutočne aj tieto úverové prostriedky čerpala, a to vo výške tvrdenej navrhovateľom. Z listín, ktoré predložil na preukázanie svojho návrhu navrhovateľ nie je možné zistiť akým spôsobom, kedy a či vôbec odporkyňa peňažné prostriedky z kontokorentného úveru od navrhovateľa čerpala a či skutočne tvrdenie navrhovateľa v tom smere, že suma, ktorú uplatňuje ako istinu, tvorí len objem vyčerpaných a nevrátených finančných prostriedkov, má oporu v skutkovom stave, pričom faktom je, že z úradnej činnosti prvostupňového aj odvolacieho súdu je známe, že tak navrhovateľ ako aj ostatné banky, si pod označením istina, uplatňujú nielen klientami skutočne čerpané peňažné prostriedky kontokorentného úveru, ale aj už zosplatnené úroky, úroky z omeškania, rôzne poplatky a podobne, teda príslušenstvo úveru (úroky, úroky z omeškania) alebo pohľadávky, ktoré nemajú pôvod v čerpanom úvere (poplatky) a to bez ohľadu na to, čo je potrebné rozumieť pod pojmom istina, na obsah ktorého poukazuje v odvolaní navrhovateľ.

28. S vyššie uvedeným právnym názorom sa konajúci súd plne stotožňuje, pričom ďalej uvádza nasledovné:

29. Samotné tvrdenie žalobcu o výške istiny nemôže byť správne, pretože nevyplýva z vykonaného dokazovania. Istinou úveru je suma úveru, teda suma poskytnutých peňažných prostriedkov. Istina je definovaná ako požičaná suma peňazí, z ktorej banka počíta výšku úrokov a ktorá sa splácaním znižuje; suma tvoriaca základ pôžičky, resp. požičaná suma bez úrokov a ostatných poplatkov. Podľa tvrdenia žalobcu v žalobe úverový limit predstavuje maximálnu sumu, ktorú je klient oprávnený čerpať, pričom úverový limit nie je možné prekročiť (uvedené vyplýva aj z obchodných podmienok).

Žalobca do istiny úveru zahrnul aj úroky, ktoré sú podľa kogentných ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, a nie samotnou pohľadávkou, teda istinou. Rovnako ako úroky z omeškania. Na tejto skutočnosti nemôže zmeniť nič ani dohoda medzi stranami uvedená v Obchodných podmienkach, podľa ktorej sa úroky a debetné úroky budú účtovať na ľarchu úverového účtu. Takéto dojednania sú neplatné, pretože v zmysle § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka odporujú zákonu, a to kogentnému ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Z povahy tohto ustanovenia (aj s ohľadom na systematické zaradenie tohto ustanovenia v Občianskom zákonníku) vyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť. Navyše je potrebné uviesť, že žalobca časť „istiny“ pozostávajúcej z úrokov neodôvodnil, teda neuviedol akým spôsobom dospel k uplatnenej výške kapitalizovaných úrokov. Zo žaloby nie je absolútne žiadnym spôsobom zrejmé, ako žalobca dospel k takejto výške úroku (na to je nevyhnutné uviesť okrem výšky úrokovej sadzby a obdobia úročenia aj sumu, ktorá sa v danom období úročí). Bremeno tvrdenia rozhodných skutočností zaťažuje predovšetkým žalobcu, ktorý sa žalobou domáha svojho práva, a v prípade, že ho neunesie, čo je aj prípad žalobcu, nemôže byť v spore úspešný. Ak by súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi túto časť žalovanej sumy, rozhodol by tak iba na základe toho, čo uviedol žalobca, teda čo požadoval bez riadneho odôvodnenia. Žalobca prenechal povinnosť tvrdenia rozhodných skutočností na vlastnú aktivitu súdu, ktorý si tieto tvrdenia má zistiť z predložených tabuliek, resp. z výpisu z účtov. Nielenže takýto prístup je prima facie nesprávny, ale je zároveň porušujúci zásadu nestrannosti súdu.

30. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie zostatku čerpaného úveru, úroky a všetky príslušné poplatky (a ktorý sa mal zvýšiť o zostatok neuhradenej dlžnej sumy z predchádzajúceho obdobia), v tejto časti považoval súd žalobu za nedôvodnú v dôsledku absencie už samotného tvrdenia rozhodných skutočností. Žalobca žiadnym spôsobom nekonkretizoval o aký dlh ide, kedy vznikol, v akej výške, a i., teda si dostatočne nespínil povinnosť tvrdenia ani dôkaznú povinnosť, čím neumožnil súdu posúdiť nárok konkrétnejším spôsobom.

31. Vzhľadom k nepreukázaniu práva na žalovanú sumu z vyššie uvádzaných dôvodov, súd žalobu zamietol.

32. Žalovaný má voči žalobcovi podľa ust. § 255 ods. 1 v spoj. s § 262 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania v plnej výške, keďže bol v konaní v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). S poukazom na to, že žalovanému žiadne preukázateľné trovy v konaní nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal, s tým, že o výške trov už nie je potrebné samostatne rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.